

Vaccinatie,

de religie van een heilloze standaardprocedure...

door Désirée L. Röver © 2013 Spiegelbeeld september 2013

Iedere baby die in Nederland wordt geboren en aangegeven, krijgt via de ouders automatisch een oproep voor deelname aan het Rijksvaccinatieprogramma (RVP). Alle begeleidende voorlichting ademt de sfeer van “Vaccinaties zijn veilig en effectief”, en de ‘bijwerkingen’ genoemd in brochures en documenten, klinken dan ook steeds verbazend onschuldig. Niettemin betekent iedere vaccinatie dat de ontvanger wordt geïnjecteerd met een ziekte... En dat is een onnatuurlijke handeling die altijd gevolgen heeft.

Waarom is de gezondheid van het individu ineens een zaak van de overheid? Waarom geven zoveel mensen de verantwoordelijkheid over de eigen gezondheid en die van hun kinderen zo gemakkelijk uit handen? Zijn het de angstscenario's — vroeger over polio, in 2009 over de Mexicaanse griep en nu in 2013 over de mazelen — waardoor de motivaties van ouders of hun kinderen aan deze ‘standaardprocedure’ over te leveren, eerder emotioneel, dan rationeel zijn? “Ik wil niet dat mijn kind polio krijgt!”, “Als ‘t slecht was, zou onze overheid het toch niet aanbieden?” en “Iedereen doet ‘t’...”

Logica?

Omdat we willen dat onze kinderen gezond zijn en blijven, laten we hen volspuiten met de verwekkers van ziekten die we juist niet willen dat ze die krijgen... Hoe logisch is dat? En — nog veel belangrijker — hoe veilig is dat? Is vaccinatie niet ‘de regie van de angst’? Iemand in angst kan vluchten of vechten, maar niet rationeel en rustig nadenken...Waarom worden we in de media aan de lopende band bang gemaakt: voor SARS, vogelgriep, Mexicaanse griep, bof, mazelen en kinkhoest — deze laatste zijn normale kinderziekten die de meeste ouderen onder ons als kind allemaal gewoon hebben gehad... De rij griezelverhalen om ons aan de vaccins te krijgen, is eindeloos. Waarom vertellen de betrokken instanties nooit spontaan aan ouders dat, naast de bedoelde ziekteverwekker(s), vaccins ook vol zitten met onbekende besmettingen, vreemd DNA en RNA, giftige metalen en andere gevaarlijke stoffen? En waarom krijgen ouders niet tegelijk met de oproep de productinformatie aangeboden zodat ze een werkelijk afgewogen beslissing kunnen nemen? Want alleen na het lezen van de informatie voor artsen weten ze wat ze bij hun baby wel, of juist niet willen laten inspuiten! Om het voor ouders gemakkelijk te maken, heb ik het document ‘RVP vaccins en inhoudsstoffen’ samengesteld. Dit is een overzicht van alle informatie over ieder RVP-vaccin: ziekteverwekkers, cultuurbodems, adjuvantia, chemicaliën etc., te vinden op www.desireerover.nl/vaccinaties/.

Kunnen we zeker weten dat, zoals de propaganda vertelt, vaccinatie bijdraagt tot de gezondheid van kinderen? Iets dat mij altijd hogelijk verbaast is, dat de goedkeuring van een

vaccin door de European Medicines Agency (EMA) en door de Nederlandse Gezondheidsraad, in feite drijft op de uitkomsten van studies door de producent zelf zijn uitgevoerd en/of gefinancierd. En verder, dat bij het testen van het desbetreffend vaccin, het placebo óf een ander vaccin is, óf een oplossing met daarin de adjuvantia (giftige hulpstoffen), maar nooit een neutrale zoutoplossing... Dat is een zekere manier om je vaccin geflatteerd uit de tests te laten komen, de negatieve effecten van je 'placebo' zijn dan immers natuurlijk ook legio!

In de afgelopen jaren is het aantal vaccins flink toegenomen, terwijl de realiteit laat zien dat er nu meer dikke kinderen, en meer kinderen met ADHD-klachten en leermoeilijkheden zijn dan ooit tevoren. Vermoedelijk zijn daarvoor meer aanleidingen dan alleen vaccinatie, want ziekte heeft nooit één enkele oorzaak, (zie de afbeelding met voorbeelden van multicausaliteit), maar het blijft opvallend. Vooral omdat uit een Duitse televisie-uitzending (Franse versie op 26 oktober 2010) over cijfers van een studie van het Robert Koch Instituut onder 18.000 kinderen, blijkt dat ongevaccineerde kinderen het meest gezond zijn. http://www.dailymotion.com/video/xgq2t3_les-enfants-non-vaccines-sont-en-bien-meilleure-sante_news

Psychisch trauma

Waar niemand bij stilstaat, is dat vaccinatie de essentiële vertrouwensband tussen moeder en kind beschadigt. Want wie houdt de baby vast tijdens de injectie(s)? Juist: meestal de moeder. De boodschap die met de pijn van de vaccinatiernaald bij de baby binnenkomt, is: "Mijn moeder beschermt mij niet". En zo besluiten kinderen onderbewust dat ze hun moeder nooit meer blindelings kunnen vertrouwen... Naast lichamelijke schade, betekent vaccinatie daarom ook een emotioneel, psychisch en sociaal trauma, met grote gevolgen...

Vaccins - wat zit erin?

Om te beginnen het belangrijkste, maar zeker niet het enige: de bedoelde ziektekiemen. De meeste ouders (en vaak ook artsen) denken niet veel verder. Die ziektekiemen worden gekweekt op cultuurbodems zoals bevruchte kippeneieren (griep), cellen van geaborteerde baby's (rode hond), kankercellen van honden en mensen (de nieuwste griepvaccins), niercellen van apen (polio), of in substanties die genetisch zijn gemanipuleerd vanuit nachtuiltjes en schimmels (HPV). Bevat een vaccin meer stammen — van dezelfde of van verschillende ziektekiemen — dan is iedere stam daarvan apart gekweekt in een eigen cultuurbodem, en iedere stam brengt daardoor zijn eigen portie vervuilingen mee in de eindcombinatie. Die wordt wel 'gezuiverd', maar dat is lang niet afdoende. Goede voorbeelden daarvan zijn het kankerverwekkende apenvirus SV40 en het cytomegalovirus (een soort super herpes stealth virus) in de poliovaccins. De SV40-stammen die 50 tot 60 jaar na hun poliovaccinaties door Michele Carbone zijn gevonden in de tumoren van volwassen Amerikanen, zijn het beste bewijs dat vaccinatieschade er heel lang over kan doen om zichtbaar te worden...

In vaccins blijven ook stoffen achter die tijdens het productieproces werden gebruikt: chemicaliën als formaldehyde (kankerverwekkend lijkenbalsem) en polysorbaat 80 (emulgeermiddel dat in muizen onvruchtbaarheid veroorzaakt). Die horen in geen enkel lichaam thuis, net zo min als de aluminiumzouten die opzettelijk zijn toegevoegd als 'adjuvans' om de immuunrespons (de productie van antilichamen) te verhogen. Deze hele vaccinsoep wordt vervolgens op een onnatuurlijke manier in het lichaam binnengebracht: via een injectienaald. En daarmee hebben alle hiervoor beschreven stoffen en verontreinigingen onbeperkt de gelegenheid om tot diep in de weefsels en organen van onze gevaccineerde baby's door te dringen, en daar ongestoord, op de korte en/of lange termijn, allerlei schade aan te richten. Ook is het goed om te beseffen dat de genetische informatie die met een vaccin het lichaam van een baby wordt binnen gespoten, het genoom van de baby voor altijd verandert, want het vermengt met dierlijke- en/of menselijke genetische informatie vanuit desbetreffende gebruikte cultuurbodems. Zo zijn de koepokvaccinaties van Edward Jenner de eerste genetische vervuiling van de mens. Pokken heten in het Engels smallpox, omdat de great pox een andere naam was voor syfilis, een aandoening nauw verwant aan de koepok.

Is deze informatie bekend bij de ouders die hun baby op het consultatiebureau laten injecteren? Nee, want nogmaals, de officiële informatie die ze met het babyboekje en de vaccinatie-oproep krijgen, is zeer eenzijdig. Vermoedelijk denkt de spuitende arts hier ook nooit over na... Wanneer de consultatiebureau arts van mijn jongste kleinzoon enige maatstaf is, zou ik haast denken dat zij van elk gespoten vaccin een commissie opstrijkt. In Groot-Brittannië gebeurt dat wel. De voor de hand liggende vraag is hier natuurlijk: "Hoe kun je van deze handelingen ooit gezondheid verwachten?" Gelukkig betwijfelen steeds meer jonge ouders of deze ingrijpende medische gewoonte het leven van hun baby inderdaad verbetert.

De boodschap van cijfers

Op het moment dat rond 1960 de huidige massavaccinatie begon, waren vanaf de 1860s de ziekten waartegen men ging spuiten, al voor meer dan 90% verdwenen vanwege verbeteringen in voeding, hygiëne en sanitaire voorzieningen. Roodvonk is nagenoeg verdwenen zonder enig vaccin! De grafieken van de voorstanders van vaccinaties beginnen dan ook altijd pas rond 1960, nooit bij 1850 of 1900! Oudere cijfers laten zien toen in Engeland in 1853 koepokvaccinaties werden verplicht gesteld, er daarna grote pokkenepidemieën kwamen met zeer vele doden. De epidemie in Nederland in 1871 had 39.090 officieel gemelde gevallen, waarvan 17.443 gevallen wel waren gevaccineerd, 15.691 niet, en 5.956 waarvan niet bekend. Let wel, koepokken en menselijke pokken zijn twee totaal verschillende virale entiteiten. Deze 'uitvinding' van Edward Jenner in 1792 is dan ook een totale farce. Niettemin zijn ook de huidige pokkenvaccins nog altijd op Jenner's koepokmythe gebaseerd... Waarom er daarvan in een genetisch gemanipuleerde variëteit 20 miljoen doses in Nederland klaarliggen, geeft te denken.

Cijfers uit 2009 tonen aan dat hoe meer vaccinaties een land aan zijn baby's en peuters geeft, des te meer kinderen er sterven tussen 0 en 5 jaar. Toen in Amerika in 2002 griepvaccins voor kinderen onder de 5 jaar werden verplicht, schoot volgens de Centers for Disease Control Vital Statistics Reports daarna de mortaliteit direct als een speer omhoog. Een Japanse grafiek van autisme na BMR- en mazelenvaccinaties onder kinderen geboren tussen 1988 en 1995 laat eveneens een duidelijke correlatie zien tussen de hoeveelheid vaccins en het aantal gevallen.

Besmetting, natuurlijk vs. vaccinatie

Ziektekiemen kunnen normaliter in het lichaam binnenkomen via alle lichaamsopeningen: mond, keel, neus, ogen en oren, anus en vagina. Op al die plaatsen ontmoeten ze slijmvliezen met daarin de IgA-bewakers, lichaamseigen stoffen die de eerste verdediging vormen tegen ongenode gasten. Heel anders is het wanneer de huid wordt beschadigd, zoals door een wespensteek, of de beet van een teek, bedwants, slang, schorpioen etc. In dat geval komen de vreemde stoffen direct in de bloedbaan van het slachtoffer terecht. Vaccinatie doet precies hetzelfde: via een injectienaald wordt de beschermende huid doorboord om vervolgens een heksenbrouwsel van ziekteverwekkers en begeleidende gifstoffen in het lichaam binnen te spuiten. En dat is niet zoals in de natuurlijke situatie van besmetting, waarbij er maar één ziektekiem tegelijk binnenkomt, per vaccin zijn er dat soms zes of meer tegelijk...

Een bevriende natuurarts schreef mij: "Vaccinatie beïnvloedt voornamelijk het IgG (immuunglobuline G, aanwezig in serum, wordt geproduceerd bij continue of herhaalde stimulatie met een ziekteverwekker). Een natuurlijke infectie verhoogt het IgA via de slijmvliezen (immuunglobuline als eerste verdedigingslinie in de slijmvliezen van alle lichaamsopeningen, mond, neus, keel etc.). IgG en IgA raken door vaccinatie dus helemaal uit balans. Normaliter zijn alle Ig's in een bepaald evenwicht. Vroeger had je zelden een IgA deficiëntie, en nu heel erg vaak. Dat kan lang goed gaan, maar ook ernstig mislopen. M."

De Amerikaanse traumachirurg dr. Rebecca Carley legt op een video uitgebreid uit hoe het door vaccinatie 'voorkómen' van een ziekte, in feite onderdrukking oplevert van de cel-gemedieerde respons (T-cellen, de 'opruimploeg')! Door het via vaccinatie kunstmatig opjagen van de antilichaam productie (B-cellen) is het lichaam niet meer in staat tot het aanvallen en opruimen van lichaamsvreemde organismen (antigenen, ziekteverwekkers). Dus, in tegenstelling tot het voorkómen van ziekte, brengt vaccinatie in werkelijkheid de desbetreffende ziekteverwekker diep in de organen en weefsels van het lichaam binnen, en wordt tegelijkertijd het immuunsysteem ervan weerhouden om de infectie ooit op te lossen... Sinds dr. Carley vanwege haar kritiek op de gevestigde medische orde uit het systeem is gezet, houdt zij zich bezig met het ontstoren van vaccinatieschade. Zo werkt ze veel met autistische kinderen. Met haar 'Hippocrates protocol' leert ze de mensen

om met een individueel toegesneden combinatie van homeopathie en voedingsvoorschriften te ontgiften en het interne milieu van hun lichaam weer in balans te brengen. <http://www.reversingvaccineinduceddiseases.com/>

Historie

Variolatie is de eerste vorm van kunstmatig het lichaam trachten aan te zetten tot het produceren van weerstand. Variolatie is het inkerven van de huid van een gezond persoon en het in deze kunstmatige opening inbrengen van het pusmateriaal van een pokkenpatiënt. In de 18e eeuw reisden in landen als Turkije oude vrouwen rond met potjes verzameld pokkenpus. Gegadigden werden via variolatie met pokken besmet, in de hoop dat zij een milde vorm van deze ziekte zouden doormaken, en zo verschoond blijven van een natuurlijke besmetting. Die gewenste mildheid laat zich echter niet dwingen! Veel van deze 'vrijwilligers' werden dan ook slachtoffer van de ziekte en raakten ernstig verminkt (pokdalig gezicht), of stierven zelfs. Want net zoals bij de hedendaagse vaccinatiepraktijken geldt, bepaalt bij de desbetreffende persoon de mate van diens gezondheid — genetisch profiel status van immuniteit en van vitaminen, mineralen en spoorelementen — of hij/zij zo'n ingrijpende procedure zonder kleerscheuren doorstaat. Edward Jenner ving daarvan een variant op van de boer Benjamin Jesy, die hiervoor bij zijn vrouw en kinderen koepokkenpus had gebruikt. Jenner aapte dit na met zijn zoon en die van de tuinman. Beide kinderen werden vele malen door Jenner 'gevaccineerd' (Vacca is Latijn voor koe). Jenner's biograaf John Baron schreef dat Jenner's zoon "nooit goed in het hoofd" was (een eerste geval van autisme?) en dat hij en de zoon van de tuinman net in de 20 stierven aan TBC, een aan koeien gerelateerde ziekte.

Verbazing

Vanuit mijn verbazing over zoveel onlogica in de basis van de hedendaagse zogenaamd wetenschappelijk verantwoorde vaccinatiepraktijk, ging ik op zoek naar de oorsprong van de vaccinatiegedachte, en naar wat er daarover door de tijden heen door artsen en anderen is gezegd.

Wat ik in de geschiedenis ontdekte in het kielzog van vaccinatie — en daarvoor van variolatie — is het compleet tegenovergestelde van bescherming en gezondheid! Naast Jenner's koepokvaccinaties die een spoor van ellende hebben achtergelaten, vond ik een eindeloze hoeveelheid van boeken, pamfletten, brieven, artikelen, getuigenissen en citaten van wetenschappers, artsen en activisten over een sinds de 1850s post-vaccinale werkelijkheid vol van epidemieën, ziekte, verminking, dood, verderf en ellende... In mijn boek Baarmoederhalskanker, de HPV-vaccins als een 'deus ex vagina' heb ik daar een heel hoofdstuk aan gewijd.

Vanuit eenzelfde verbazing als de mijne schreef de Britse arts E.M. Crookshank in 1889 zijn boek *History and Pathology of Vaccination*. En getuige onderstaand fragment was al in 1722 duidelijk dat het gemanipuleer met ziektekiemen in het menselijk lichaam desastreuze

gevolgen heeft. Dr. Crookshank citeert hier een dr. Wagstaffe, arts in het St. Bartholomew's Hospital, die in 1722 in een brief aan een collega, dr. Freind, schrijft:

“En als het inkerven van pokken [varioliatie] mogelijk zo giftig is dat deze methode bij iedereen in de omgeving ervan de dood kan teweegbrengen, zou men wel eens de meest gevaarlijke epidemie kunnen inkerven die we ooit hebben gekend. In hoeverre de wetgever het als gepast zou moeten zien om in te grijpen om zo'n kunstmatige manier van een land te ontvolken te voorkómen, is niet aan mij om te bepalen.”

Wat gebeurt er na vaccinatie?

Via een studie met een ware ademhalingsmonitor, ontworpen door haar echtgenoot, biomedisch ingenieur Leif Karlsson, ontdekt dr. Viera Scheibner in 1988 dat vaccinatie de grootste stressfactor is in het leven van een baby. De computer print-outs van deze CotWatch monitor laten overduidelijk zien dat de directe effecten van vaccins zich tot minimaal 42 dagen na injectie kunnen manifesteren. Het Nederlandse RVP-vaccinatieschema geeft baby's op de leeftijd van 2, 3 en 4 maanden telkens twee vaccins met daarin maar liefst 17 verschillende stammen van in totaal 7 verschillende ziekteverwekkers. De baby is de eerste vaccinatie dus nog niet te boven, of de volgende komt daar alweer overheen. De periode na vaccinatie die de autoriteiten accepteren voor een mogelijk oorzakelijk verband tussen een negatief effect en een vaccinatie, is twee, hooguit 7 dagen...

In de afwijkingen die in de ademhaling van alle baby's in haar studie na vaccinatie plotseling optraden, herkende dr. Scheibner het Niet-specifieke stress syndroom van de Hongaarse arts Hans Selye. Die beschreef drie typerende reactiefasen in het lichaam van een zoogdier of een mens na contact met een giftige stof. Na het vergelijken van de doodsmomenten van in de medische literatuur gerapporteerde gevaccineerde wiegendoodbaby's, vond dr. Scheibner dat die momenten grotendeels samenvielen met de kritieke dagen die zij binnen de drie fasen van Selye had gevonden. Na 3 jaar intensief onderzoek kon ze dan ook, net als Charlie Kalokerinos, niet anders dan concluderen: “Vaccins doden baby's”. Om te begrijpen hoe dat precies komt, is dr. Scheibner sinds 1988 de gerenommeerde medische wereldliteratuur gaan bestuderen, nu al meer dan 100.000 pagina's! Ze schreef daarover twee boeken: ‘Vaccination, the Medical Assault on the Immune System’, en ‘Behavioural Problems in Childhood, the Link to Vaccination’. En in de British Medical Journal (BMJ) zijn onder ‘Rapid Responses’ vele van haar belangwekkende en grondig onderbouwde commentaren te vinden op in dat tijdschrift gepubliceerde artikelen.

Vaccinatieschade, of kindermishandeling?

Nog even terugkomend op Shaken Baby Syndrome, deze hypothese werd in 2001 geformuleerd door de National Association of Medical Examiners en later bevestigd door de American Academy of Pediatrics (AAP). Voor ons gewone mensen is het maar raar dat sinds 2001 ineens over de hele wereld de meest uiteenlopende soorten en typen ouders allemaal hun baby's zijn gaan schudden...! In werkelijkheid is SBS een emotionele pseudo-diagnose

waardoor de ouders of verzorgers kunnen worden beschuldigd van kindermishandeling, terwijl vaccinatie de werkelijke oorzaak is van de verwondingen aan de baby.

Na vaccinatie trekt het lichaam alles uit de kast om aan de lawine aan gifstoffen van uiteenlopende aard het hoofd te kunnen bieden (fase 1). Vitamine C is daarbij een van de meest belangrijke hulpmiddelen. Deze stof is een voor de mens essentieel macronutriënt: d.w.z. we kunnen vitamine C niet zelf aanmaken (dieren kunnen dat wel), als we er te weinig van hebben, worden we ziek, en als we geen vitamine C hebben, gaan we dood. Wanneer na vaccinatie vitamine C niet of onvoldoende in de voeding aanwezig is, gaat het 'rampenplan' in: het lichaam haalt vitamine C uit de eigen weefsels. Aangezien vitamine C een onmisbare bouwsteen is voor collageen, en botten en vaten grotendeels uit collageen, bestaan, betekent dit onttrekken van vitamine C aan de eigen weefsels dat bloedvaten beschadigd raken en gaan lekken (bloedingen), en dat botten breuken gaan vertonen... SBS is dus in feite acute scheurbuik...

De bij scheurbuik optredende bloedingen onder de schedel zijn al in 1668 benoemd door de Britse arts Willis. Hiller bewees in 1972 dat de door Caffey in 1946 beschreven fracturen in de lange beenderen bij kinderen met een chronisch subduraal hematoom, signalen typerend voor scheurbuik zijn. Ondanks al die beschrijvingen, denkt iedereen bij een baby die met bloedingen en botbreuken in een ziekenhuis belandt, meteen alleen maar aan kindermishandeling, en helemaal niemand aan vaccinatieschade (immers: "Vaccinaties zijn veilig en effectief"). Het bepalen van het verschil tussen vaccinatieschade en kindermishandeling is relatief simpel: Een laboratoriumtest kan in bloed en serum van de baby de niveaus van vitamine C en histamine vaststellen. Is histamine huizenhoog en vitamine C bijna nul, dan is er sprake van acute scheurbuik, ofwel een acuut tekort aan vitamine C. Vaccinatieschade dus!

door Désirée L. Röver © 2013 Uit Spiegelbeeld september 2013

De gehele vaccinatie-special bestaande uit ruim 30 pagina's staat in de nieuwe Septemberuitgave van Spiegelbeeld. Verkrijgbaar bij de tijdschriftenwinkel.
www.spiegelbeeld.nl